

- ਮਨਿ ਬੱਚੇ:- "ਮਨਿ ਬੱਚੇ :- ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਜੋ ਵਕਖਰ (ਸਮਾਨ) ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਪੂਰਾ ਹੀ ਅੰਤ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਲਿਆ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰੋ ਅਤੇ ਕਰਾਓ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਤੁਰਕਿਲਦਰਸੀ ਬਾਪ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਕਲ ਦੀ ਗੱਲ ਅੱਜ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੇ ਹਨ - ਕੀਉਂ?
- ਉਤਰ:- ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ ਜੋ ਮੈਂ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਹੀ ਦੱਸ ਦੇਵਾਂ ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਦਾ ਮਜਾ ਹੀ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਲਾਅ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ। ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਮੈਂ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਵਸ਼ ਹਾਂ। ਪਹਿਲੇ ਸੁਣਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਇਸਲਈ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੀ ਚੀਤਾ ਛੱਡ ਦਵੇ।
- ਗੀਤ:- ਮਰਨਾ ਤੇਰੀ ਗਲੀ ਮੇਂ...

ਓਮ ਸ.ਭੀ। ਇਹ ਹੈ ਪਾਰਲੋਕੀਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਹੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੱਚੇ - ਬੱਚੇ ਕਹਿਣ ਦੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਸ਼ਰੀਰ ਬੱਚੀ ਦਾ ਹੈ ਪਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤਾਂ ਸਭ ਬੱਚੇ ਹੀ ਹਨ। ਹਰ ਆਤਮਾ ਵਾਰਿਸ ਹੈ ਮਤਲਬ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਇਸ ਵੱਚ ਹੀ ਮਹਿਨਤ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਪਰਮਪਾਮ ਤੋਂ ਆਏ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ। ਸਾਧੂ - ਸੰਤ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਤੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਕਸਿ ਪੰਡਿਤ ਤੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਪਰਮਪਾਮ ਤੋਂ ਆਏ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ। ਇਹ ਕਸਿ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਉਹ ਹੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਗੋਡ ਫਾਦਰ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਓਸਨ ਆਫ ਨਾਲੇਜ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ ਨਾ। ਕਹਿੰਦੀ ਨਾਲੇਜ ਹੈ? ਬੀਸਵਰੀ ਨਾਲੇਜ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੈ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਰਸ਼ਿਟੀ ਦਾ ਬੀਜ ਰੂਪ। ਸਤ - ਚੀਤ - ਆਨੰਦ ਸਵਰੂਪ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਇਹ ਵੱਖਰ (ਸਮਗਰੀ) ਹੈ। ਕਸਿ ਦੇ ਕੋਲ ਦੁਕਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਹਿਣਗੇ ਸਾਡੀ ਦੁਕਾਨ ਵੱਚ ਇਹ - ਇਹ ਵਰੋਇਟੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਆਨੰਦ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਸ.ਭੀ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਹ ਸਭ ਵੱਖਰ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਮੈਂ ਸੰਗਮ ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਡਲਿਵਰੀ ਕਰਨ, ਜੋ ਕੁਝ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੈ ਸਭ ਡਲਿਵਰੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਫਰਿ ਜੀਨਾ ਜੋ ਧਾਰਨ ਕਰੇ ਜਾਂ ਜੀਨਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੇ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ - ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਕੀ - ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕੁਰੇਟ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਅੱਜਕਲ ਕਸਿ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅੰਤ ਕੋਈ ਦੱਸਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ - ਕਸਿ ਦੀ ਦਬੀ ਰਹੀ ਧੂਲ ਵੱਚ... ਇਹ ਸਭ ਹੁਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਅੱਗ ਲੱਗੇਗੀ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਅੰਦਰ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਮਜਬੂਤ ਗੁਫਾਵਾਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਅਰਥਕਵੇਕ ਹੋ, ਜੋਰ ਨਾਲ ਅੱਗ ਲੱਗੇ ਤਾਂ ਵੀ ਅੰਦਰ ਤੋਂ ਨਿਕਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਥੇ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਉਥੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਆਉਣੀ ਹੈ। ਖਾਣੀਆਂ ਵੀ ਸਭ ਨਵੇਂ ਸਰਿ ਭਰਪੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਾਇੰਸ ਵੀ ਰਫਾਇਨ ਹੋ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਮ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚ ਹੁਣ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਸ੍ਰਰਸ਼ਿਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਕੀ ਅੰਤ ਦਾ ਬੋਡਾ ਟੁਕੜਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਬਾਬਾ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਹੀ ਸਭ ਕਵਿੰ ਦੱਸ ਦੇਣ, ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਵਸ਼ ਹਾਂ, ਜੋ ਗਿਆਨ ਹੁਣ ਤੱਕ ਮਲਿਆ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਡਰਾਮਾ ਵੱਚ ਨੂੰ ਹੈ। ਜੋ ਸੇਕੈਡ ਪਾਸ ਹੋਇਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡਰਾਮਾ ਮਸ਼ਝਣਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਜੋ ਕਲ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਵੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਲ ਦੀ ਗੱਲ ਅੱਜ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਉਣਗੇ। ਇਸ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕਲਪ ਦੀ ਉਮਰ ਹੀ ਕੀਨੀ ਲੰਬੀ ਚੋੜੀ ਲਗਾ ਚੱਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਡਰਾਮਾ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਵੀ ਹੀਮਤ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅੰਮਾ ਮਰੇ ਤਾਂ ਵੀ ਹਲੁਆ ਖਾਣਾ...ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਮਰ ਗਏ ਜਾਕੇ ਦੂਜਾ ਜਨਮ ਲਾੰਤਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਰੋਈਏ ਕੀਉਂ? ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਅਖਬਾਰ ਵੱਚ ਤੁਸੀਂ ਲਖਿ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਅੱਜ ਤੋਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਇਸ ਤਾਰੀਖ, ਇਸ ਹੀ ਸਥਾਨ ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਹ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਸਿਟਰੀ - ਜੋਗਰਾਫੀ ਰਪੀਟ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਲਖਿ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਬਾਕੀ ਬੋੜੇ ਦਿਨ ਹੈ, ਇਹ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਵਕਿਰਮਾਜੀਤ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗੇ ਫਰਿ ਦਵਾਪਰ ਤੋਂ ਵਕ੍ਰਿਮ ਸੰਵਤ ਸ੍ਰ.ਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਮਤਲਬ ਵਕ੍ਰਿਮ ਹੋਣ ਦਾ ਸੰਵਤ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਵਕ੍ਰਿਮਾਂ ਤੇ ਜੀਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਵਕ੍ਰਿਮਾਜੀਤ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਪਾਪ ਕਰਮਾਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰ.ਰੀਮਤ ਨਾਲ ਜੀਤ ਕੇ ਵਕਿਰਮਾਜੀਤ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਉਥੇ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮ - ਅਭਿਆਨੀ ਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਉਥੇ ਦੇਹ - ਅਭਿਆਨ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਕਲਯਾਣ ਵੱਚ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਆਨੀ ਹਨ। ਸੰਗਮ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇਹ - ਅਭਿਆਨੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਪਰਮਪਤਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਹੈ ਸ੍ਰ.ਧ ਅਭਿਆਨ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸਭ ਤੋਂ ਉਚੇਂ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸਰਵੋਤਮ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲਭੂਸ਼ਨ। ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਸਰਿਫ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਲਿਦੀ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਕਸਿ ਨੂੰ ਮਲਿਦੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਸਰਵੋਤਮ ਕੁਲ ਹੈ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੀਇਦ੍ਰੀਏ ਸੁੱਖ ਗੋਪੀ ਵੱਲਭ ਦੇ ਬੱਚੇਆਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਲਾਟਰੀ ਮਲਿਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਮਲਿ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਇੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੱਦ ਗਰੀਬ ਤੇ ਸਾਹੁਕਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜੀਨਾ ਅਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਾਂਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲਵਾਂਗੇ। ਜੋ ਜੀਨ੍ਹਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੇਗਾ ਉਤਨਾ ਪਾਵੇਗਾ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਮੋਸਟ ਬਲਿਵੇਡ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਉਹ ਸਭ ਦਾ ਬਲਿਵੇਡ ਬਾਪ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਆਕੇ ਸਭ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਸ.ਭੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਥੇ ਕੀੰਗ - ਕਵੀਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਉਥੇ ਕਹਿਣਗੇ ਮਹਾਰਾਜਾ - ਮਹਾਰਾਣੀ। ਜੋ ਭਗਵਾਨ - ਭਗਵਤੀ ਕਹਿਣ ਤਾਂ ਫਰਿ ਯਥਾ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਤਥਾ ਪਰਜਾ, ਸਭ ਭਗਵਾਨ- ਭਗਵਤੀ ਹੋ ਜਾਣ ਇਸਲਈ ਭਗਵਾਨ - ਭਗਵਤੀ ਕਹਿਾ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਇੱਕ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਨਹੀਂ ਕਹਿਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੂਕ੍ਸ਼ਮਵਤਨਵਾਸੀ ਬ੍ਰਾਹਮਾ, ਵਸ਼ਿਨੂੰ, ਸੰ.ਕਰ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਵਤਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਥੂਲਵਤਨ - ਵਾਸੀ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਭਗਵਾਨ ਭਗਵਤੀ ਕਵਿੰ ਕਹਾਂਗੇ। ਉਚ ਤੇ ਉਚ ਹੈ ਮੂਲਵਤਨ ਫਰਿ ਸੂਕ੍ਸ਼ਮਵਤਨ, ਇਹ ਹੈ ਬਰਡ ਨੰਬਰ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਹੀ ਹੈ ਫਰਿ ਸ.ਕ੍ਰਿਸ਼ਕ ਵੀ ਹੈ, ਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਸੁਨਾਰ, ਬੈਰਸਿਟਰ ਆਦਿ ਸਭ ਹੈ। ਸਭ ਨੂੰ ਰਾਵਣ ਦੀ ਜੇਲ ਤੋਂ ਛਡਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਕੀਨਾ ਵੱਡਾ ਬੈਰਸਿਟਰ ਹੈ। ਤਾਂ ਅਜਹਿ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕੀਉਂ ਭੁਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੀਉਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਬਹੁਤ ਡੂਫਾਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਤਾਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੁਝ ਤਾਂ ਮਹਿਨਤ ਕਰਨੀ ਪਵੇ। ਇਹ ਹੈ ਮਾਇਆ ਨਾਲ

ਲੜਾਈ। ਤੁਸੀਂ ਪਾਂਡਵਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਕੌਰਵਾਂ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਾਂਡਵ ਕਵਿ ਲੜਾਈ ਕਰਨਗੇ। ਫਰਿ ਤਾਂ ਹੀਸਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਬਾਪ ਕਦੀ ਹੀਸਾ ਨਹੀਂ ਸਖਿਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਕੋਈ ਲੜਾਈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਬਾਬਾ ਸਰਿਫ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਮਾਇਆ ਦਾ ਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਇੱਕ ਕਹਾਣੀ ਹੈ, ਪੁੱਛਿਆ - ਪਹਿਲੇ ਸੁੱਖ ਚਾਹੀਦਾ ਜਾਂ ਦੁੱਖ? ਤਾਂ ਬੋਲਿਆ ਸੁੱਖ। ਦੁੱਖ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਰੇ ਸਤਿਵਾਂ ਰਾਵਣ ਦੀ ਸੋਕ ਵਾਟਿਕਾ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਸਾਗਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਲੰਕਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਭ ਰਾਵਣ ਦੀ ਜੇਲ ਵਿੱਚ ਪਏ ਹਨ। ਸਰਵ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ। ਸਭ ਸੋਕ ਵਾਟਿਕਾ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਸੁੱਖ, ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਹੈ ਦੁੱਖ। ਇਸ ਨੂੰ ਸੋਕ ਵਾਟਿਕਾ ਕਹਾਂਗੇ। ਉਹ ਹੈ ਅਸੋਕ, ਸਵਰਗ। ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਸ.ਸ਼ਿ ਕਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਚੜ੍ਹੇਗਾ। ਬਾਪ ਦੀ ਰਾਏ ਤੇ ਨਹੀਂ ਚੱਲਣਗੇ ਤਾਂ ਸੈਂਤੇਲੇ ਠਹਿਰੇ। ਫਰਿ ਪ੍ਰਜਾ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਮਾਤੇਲੇ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਣਗੇ। ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਣਾ ਪਵੇ। ਕ੍ਰਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਮਤ ਨਹੀਂ ਮਲਿਦੀ ਹੈ। ਮਤ ਹੈ ਹੀ ਦੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਰੀਮਤ ਲੈਂਦੇ ਹੋ ਫਰਿ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਫਲ ਭੋਗਦੇ ਹੋ। ਫਰਿ ਦਵਾਪਰ ਵਿੱਚ ਰਾਵਣ ਦੀ ਮੱਤ ਮਲਿਦੀ ਹੈ। ਸਭ ਰਾਵਣ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਅਸੂਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਲਿਦੀ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰੀ ਮੱਤ। ਮੱਤ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰ। ਤੁਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰੀ ਮੱਤ ਤੇ ਕੰਨਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਪਹਿਲਾ ਪਾਪ ਹੈ - ਵਸਿ. ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਗੋਤਾ ਖਾਣਾ ਹੈ। ਦੇਵਤੇ ਵਸਿ. ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਗੋਤਾ ਨਹੀਂ ਖਾਣਗੇ। ਕਹਿਣਗੇ ਕੀ ਉਥੇ ਬੱਚੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ? ਬੱਚੇ ਕੀਉਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ! ਪਰ ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਵਾਈਸਲੈਂਸ ਦੁਨੀਆਂ, ਸੰਪੂਰਨ ਨਰਿਵੀਕਾਰੀ। ਉਥੇ ਇਹ ਕੋਈ ਵੀਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਦੇਵਤਾ ਸਰਿਫ ਆਤਮ ਅਭਿਮਾਨੀ ਹਨ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਭਿਮਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਵੀ ਹੋ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਭਿਮਾਨੀ ਵੀ ਹੋ। ਪਹਿਲੇ ਦੋਨੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਇਹ ਪੁਰਾਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਫਰਿ ਜਾ ਨਵਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਲਵਾਂਗੀ। ਪਹਿਲੇ ਪਤਾ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਹੁਣ ਪੁਰਾਣਾ ਛੱਡ ਨਵਾਂ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਬੱਚਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਸਾਕਸ਼.ਤਕਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਵਸਿਵ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਕੀ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਬੱਚੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ! ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਕਸਿ ਨੂੰ ਅਭਿਆਸ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸੰਨਿਆਸੀ ਲੋਕ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਦਾ ਕਦਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਬਹੁਤ ਮੰਤਰ ਪੜ੍ਹਕੇ ਫਰਿ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਪਰਹੇਜ਼ ਤਾਂ ਦੱਸੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਵੀ ਮਾਸ - ਮਦੀਰਾ ਨਹੀਂ ਖਾਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਦੇਵਤਾ ਕਦੀ ਕਚਿੜਪੱਟੀ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ। ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰੇ ਦਵਾਰਾ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਨ ਨਾਲ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਫਰਿ ਜਾਣਨ ਦਾ ਕੁਝ ਰਹੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਫਰਿ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵੀ ਹੋਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਮ੍ਰਤਿਲੋਕ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਹੁਣ ਅੰਤ ਹੈ। ਮ੍ਰਤਿਲੋਕ ਦੀ ਸਾਰੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਖਤਮ ਹੋ ਫਰਿ ਅਮਰਲੋਕ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇੰਨਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਸ. ਚੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਮਰਲੋਕ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਤੀਇੰਦ੍ਰੀਏ ਸੁੱਖ, ਪਰਮ ਸੁੱਖ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰਮਪਤਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਅਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹਾਂ ਅਥਵਾ ਸਟੂਡੈਂਟ ਹਾਂ। ਪਰਮਪਤਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਘਰ ਲੈ ਜਾਣਗੇ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪਰਮਾਨੰਦ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸੁਣਦੇ ਹੋ, ਇਸ ਸਮੇਂ ਈਸ਼ਵਰੀ ਫੈਮਿਲੀ ਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਦਾ ਵੀ ਗਾਇਨ ਹੈ - ਅਤੀਇੰਦ੍ਰੀਏ ਸੁੱਖ ਗੋਪੀ ਗੋਪੀਆਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ। ਪਰਮਧਾਮ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਬਾਬਾ ਆਕੇ ਸਾਡਾ ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਗੁਰੂ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਤੀਨੋਂ ਹੀ ਸਰਵੈਟ ਠਹਿਰੇ। ਕੋਈ ਅਭਿਮਾਨ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇ ਨਰਿਵਾਣਧਾਮ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਜਾਵਾਂਗੇ, ਤਾਂ ਸਰਵੈਟ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਵਾਇਸਰਾਏ ਆਦਿ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਓਬੀਡੀਐਂਟ ਸਰਵੈਟ ਲਖਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਨਰਿਕਾਰੀ ਨਰਿਹੰਕਾਰੀ ਹੈ। ਕਵਿ ਬੈਠ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੰਨੀ ਉੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕੋਈ ਪੜ੍ਹਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਇੰਨੀ ਪੁਆਇੰਟਸ ਕੋਈ ਦੇ ਨਾ ਸਕੇ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਜਾਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਗੁਰੂ ਨੇ ਨਹੀਂ ਸਖਿਅਿਆ। ਗੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਹੁੰਦਾ। ਇੱਕ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕੀ? ਇਹ ਬਾਪ ਹੀ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ, ਕਲਪ ਦੇ ਸੰਗਮਯੁਗ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਮਲੇ ਸੀ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣਗੇ। 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਇਹ ਸਭ ਧਾਰਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਫਰਿ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ- ਬਾਬਾ ਨੇ ਕੀ ਸਮਝਾਇਆ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਭਵਿੱਖ 21 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਯਾਦ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਫਰਿ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਗੇ। ਇਹ ਪਰਮ - ਆਨੰਦ ਹੈ। ਮਾਸਟਰ ਨਾਲੇਜਵਲ, ਬਲਸਿਫਲ ਇਹ ਸਭ ਵਰਦਾਨ ਬਾਪ ਤੋਂ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਲਿਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬੁੱਧ ਹੋਣਗੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਾਲੇਜ ਨਹੀਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਪਰੰਪਰਾ ਤੋਂ ਚਲੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਜਿਹਾ ਪਰਮ ਆਨੰਦ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ-

ਮੰਨੋ- ਮੰਨੋ ਸੰਕੀਲਪ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਤਿ ਬਾਪ ਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨੀਂਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਖਾਣ - ਪਾਣ ਦੀ ਬਹੁਤ ਸ਼ੁਧੀ ਰੱਖਣੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਹੀ ਪਰਹੇਜ਼ ਨਾਲ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਭੋਜਨ ਨੂੰ ਦ੍ਰਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਸੁੱਧ ਬਣਾ ਕੇ ਸਵੀਕਰ ਕਰਨਾ ਹੈ।

2. ਪਰਮਪਤਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਅਸੀਂ ਬੱਚੇ ਮਤਲਬ ਸਟੂਡੈਂਟ ਹਾਂ, ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਘਰ ਲੈ ਜਾਣਗੇ, ਇਸੇ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਪਰਮ ਸੁੱਖ, ਪਰਮ ਆਨੰਦ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:-

ਖੁਦ ਦੇ ਟੈਸ਼ਨ ਤੇ ਅਟੈਸ਼ਨ ਦੇ ਕੇ ਵਸਿਵ ਦਾ ਟੈਸ਼ਨ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਸਿਵ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਭਵ:

ਜੱਦ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਜਾਸਤੀ ਅਟੈਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਟੈਸ਼ਨ ਚਲਦਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਵਸਿਤਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਜਾਏ ਸਵ ਸਵਰੂਪ

ਵੱਚ ਸਥਿਤਿ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਕਵਾਂਟਟੀ ਦੇ ਸੰਕਲਪਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਕੇ ਕਵਾਲਿਟੀ ਵਾਲੇ ਸੰਕਲਪ ਕਰੋ। ਪਹਿਲੇ ਆਪਣੇ ਟੈਸ਼ਨ ਤੇ ਅਟੈਸ਼ਨ ਦਵੇ ਤਾਂ ਵਸ਼ਿਵ ਵੱਚ ਜੋ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਟੈਨਸ਼ਨ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਵਸ਼ਿਵ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਬਣ ਸਕੋਗੇ। ਪਹਿਲੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੇਖੋ, ਆਪਣੀ ਸਰਵਸਿ ਫਸਟ, ਆਪਣੀ ਸਰਵਸਿ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਸਰਵਸਿ ਆਪੇ ਹੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਯੋਗ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਕਰਨੀ ਹੈ ਤਾਂ ਦ੍ਰੜਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਮਨ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰੋ।
